

annak az Európai Unióhoz történő csatlakozását (vagyis 2004. május 1-jét) megelőzően kezdődött, és a Cseh Köztársaság Európai Unióhoz történő csatlakozását követően folytatódott és ért véget?

2. Úgy kell-e értelmezni az 1/2003/EK tanácsi rendelet — az e rendelet 3. cikkének (1) bekezdésével és (17) preambulum-bekezdésével, a versenyhatóságok hálózatán belüli együttműködésről szóló bizottsági közlemény⁽²⁾ 51. pontjával, az Európai Unió Alapjogi Chartájának⁽³⁾ 50. cikke szerinti *ne bis in idem* elvével, valamint az európai jog általános elveivel összefüggésben értelmezett — 11. cikkének (6) bekezdését, hogy ha a Bizottság 2004. május 1-jét követően eljárást indít az EK 81. cikk megsértése miatt, és az ügyben határozatot hoz:

a) a tagállamok versenyhatóságainak automatikusan megszűnik az a jogköre, hogy e magatartás tekintetében ezen időpontot követően eljárjanak?

b) a tagállamok versenyhatóságainak megszűnik az a jogköre, hogy e magatartás tekintetében a nemzeti jognak az EK 81. cikkben (jelenleg az Európai Unió működéséről szóló szerződés 101. cikke) foglaltakkal párhuzamos rendelkezéseit alkalmazzák?

⁽¹⁾ HL 2003., L 1., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 2. kötet, 205. o.

⁽²⁾ HL 2004., C 101., 43. o.

⁽³⁾ HL 2007., C 303., 1. o.

2010. január 14-én benyújtott kereset — Európai Bizottság kontra Portugál Köztársaság

(C-23/10. sz. ügy)

(2010/C 100/24)

Az eljárás nyelve: portugál

Felek

Felperes: Európai Bizottság (képviselő: A. Caeiros meghatalmazott)

Alperes: Portugál Köztársaság

Kereseti kérelmek

— A Bíróság állapítsa meg, hogy a Portugál Köztársaság — mivel a vámhatóságai rendszeresen elfogadják a friss banán szabad forgalomba bocsátására vonatkozó vámáru-nyilatkozatokat, jóllehet az említett hatóságok tudják, vagy ésszerűen tudniuk kellene, hogy a bevallott súly nem felel meg a banán valós súlyának, és mivel a portugál hatóságok megtagadják a bevételkiesésnek és a késedelmi kamatoknak megfelelő saját források rendelkezésre bocsátását — nem teljesítette a 2913/92/EGK rendelet⁽¹⁾ 68. és azt követő cikkeiből, a 2454/93/EGK rendelet⁽²⁾ 290a. cikkéből, és a 38b. mellékletéből, valamint az 1552/89/EGK, Euratom rendelet⁽³⁾ és az 1150/2000/EK, Euratom rendelet⁽⁴⁾ 2., 6., 9., 10. és 11. cikkéből eredő kötelezettségeit;

— a Portugál Köztársaságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A 2454/93 rendelet 290a. cikke a következőképpen rendelkezik: „A 0803 00 19 KN-kód alá tartozó banán nettó tömegének behozatalkori ellenőrzését vámhivatalonként az évente beadott nyilatkozatok legalább 10 %-ánál el kell végezni. A banán vizsgálatát a szabad forgalomba bocsátáskor a 38b. mellékletben megállapított szabályok szerint kell elvégezni”.

A 38b. melléklet szerint: „1. A 290a. cikk alkalmazása céljából a vámhivatal, amelynél a friss banán szabad forgalomba bocsátására irányuló vámáru-nyilatkozatot benyújtották, minden csomagolástípusra és minden származási helyre vonatkozóan meghatározza a nettó tömeget egy csomagolási egységből való mintavétel alapján (...)”.

A közösségi szabályozásra, többek között a fent hivatkozott 2454/93 rendelet 290a. cikkére és a 38b. mellékletre tekintettel, amelyek a szóban forgó időszakban alkalmazandó szabályokat jelentik, a Bizottság úgy véli, hogy a portugál hatóságok által előadott, arra vonatkozó érvek, hogy miért nem bocsátották

rendelkezésre a 1150/2000 rendelet 11. cikke értelmében járó saját források összegét és a késedelmi kamatokat, nem fogadhatók el, és nem fér kétség ahhoz, hogy a vám alapjául szolgáló súlyt illetően a fent hivatkozott 290a. cikk és a 38b. melléklet teljesen egyértelmű.

A fent hivatkozott 290a. cikk és a 38b. melléklet egyértelműen előírja, hogy a banán „nettó tömegét”, azaz „valós súlyát” kell feltüntetni a szabad forgalomba bocsátására vonatkozó vámáru-nyilatkozaton, és következésképpen a „valós súlynak” kell a vám alapjául szolgálnia.

A Bizottság jogilag egyáltalán nem volt köteles az Európai Unió Hivatalos Lapjának C sorozatában közzétenni az importőröknek szóló olyan értesítést, hogy azok ne 18,14 kg-ot vagy átalány átlagsúlyt használjanak a vámáru-nyilatkozat kitöltésekor.

Mivel a fent hivatkozott 290a. cikk és a 38b. melléklet a vám kiszámításakor figyelembe veendő súlyt illetően egyértelmű, azon gazdasági szereplők, akik a banán-behozatali ágazatban rendszerint működnek, és ezért ismerik az e tevékenységre alkalmazandó szabályozást, tudhatták, hogy a általuk benyújtandó vámáru-nyilatkozatnak a banán „nettó tömegét”, vagyis valós súlyát, és nem a „kereskedelmi” súlyt kell tartalmaznia, amely — ahogy az az esetek nagy többségében bebizonyosodott — névleges súlyt jelent.

A portugál hatóságok nem hivatkozhatnak a Bizottság abból eredő mulasztására, hogy az olasz hatóságok által neki megküldött információk nyomán nem teljesítette a tagállamok értesítésére vonatkozó esetleges kötelezettségét. A behozott banán vámkezelési helyszínein működő portugál vámhatóságoknak ugyanis kétség kívül volt lehetősége — a Bizottságtól érkező bármely információ nélkül — kimutatni, hogy a vámáru-nyilatkozatok nem feleltek meg a valóságnak, mivel az esetek nagy többségében, a valós súly meghaladta a bevallott „átalány”-súlyt. Kizárólag a portugál hatóságoknak kellett tehát a tevékenységi körük és az ellenőrzés keretében ellenőrizniük a vámáru-nyilatkozatok pontosságát.

A Közösségi Vámkódex 13. cikke a vámhatóságokat felhatalmazza arra, hogy elvégezzenek „minden ellenőrzést, amelyet a vámjogszabályok megfelelő alkalmazása biztosításának érdekében szükségesnek tartanak”.

A portugál hatóságok tudták, hogy a gazdasági szereplők körében elterjedt gyakorlattá vált, hogy ládánként 18,14 kg kereskedelmi súly alapján nyújtották be a szabad forgalomba bocsátásra vonatkozó vámáru-nyilatkozatot.

Ilyen körülmények között e hatóságok nem hivatkozhatnak arra, hogy a fent hivatkozott 290a. cikk csak a banán szabad forgalomba bocsátására vonatkozó vámáru-nyilatkozatok 10 %-ának ellenőrzését írta elő.

A vámhatóságoknak biztosított azon lehetőség, hogy a banán súlyát érintő kiegészítő ellenőrzéseket végezzenek a fent hivatkozott 290a. cikkben előírt minimális 10 %-ot meghaladóan, a kiegészítő ellenőrzés elvégzésének kötelezettségévé válik, amennyiben a lefolytatott ellenőrzés során felmerül a nem megfelelő vámáru-nyilatkozatok elfogadásának veszélye, tekintettel a közösségi saját források hatékony védelmének céljára.

Amennyiben a vámhatóságok megállapítják, hogy a bevallott súly nem felel meg a valós súlynak, és fennáll a nem megfelelő vámáru-nyilatkozatok elfogadásának veszélye, e hatóságok a súly ellenőrzése nélkül akkor sem engedélyezhetik a banán szabad forgalomba bocsátását, ha a 10 %-os minimális ellenőrzési szintet a referenciaév folyamán a vámhivatal már elérte.

A kereskedelmi „átalány”-súly bevallása önmagában elegendő a bevallott súly valóságos jellegének vitatásához, ami így igazolja a vámhatóságok valós súly megállapítását célzó ellenőrzését.

A 94/728/EK, Euratom határozat ⁽⁵⁾ 8. cikke és a közösségi saját források beszedésére vonatkozó, tagállamokra háruló kötelezettség értelmében az ő feladatuk a megfelelő infrastruktúra létrehozásának előírása a szükséges ellenőrzések elvégzése érdekében azért, hogy a szabad forgalomba bocsátott banánt megfelelően, azaz a valós súlya alapján vámolják el.

A portugál hatóságok azon gyakorlata, hogy rendszeresen, bármilyen ellenőrzés nélkül elfogadják a vámáru-nyilatkozatokat, jöllehet tudják vagy ésszerűen tudniuk kellene, hogy a vámáru-nyilatkozatban bevallott súly nem a behozott banán valós súlya, valamint az e vonatkozásban fennálló, a közösségi

költségvetést érintő pénzügyi következményeket illető felelősség vállalásának megtagadása nem tartja tiszteletben sem a saját források hatékony védelmét, sem a Bíróság ítélezési gyakorlatát.

- (¹) A Közösségi Vámkodek létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EKG tanácsi rendelet (HL L 302., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 4. kötet, 307. o.)
- (²) A Közösségi Vámkodek létrehozásáról szóló 2913/92/EKG tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó rendelkezések megállapításáról szóló, 1993. július 2-i 2454/93/EKG bizottsági rendelet (HL L 253., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 6. kötet, 3. o.)
- (³) A Közösségek saját forrásainak rendszeréről szóló 88/376/EKG, Euratom határozat végrehajtásáról szóló, 1989. május 29-i 1552/89/EKG, Euratom tanácsi rendelet (HL L 155., 1. o.)
- (⁴) A Közösségek saját forrásainak rendszeréről szóló 94/728/EK, Euratom határozat végrehajtásáról szóló, 2000. május 22-i 1150/2000/EK, Euratom tanácsi rendelet (HL L 130., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 3. kötet, 169. o.)
- (⁵) Az Európai Közösségek saját forrásainak rendszeréről szóló, 1994. október 31-i tanácsi határozat (HL L 293., 9. o.).

A Tribunal de première instance de Liège (Belgium) által 2010. január 15-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Missionswerk Werner Heukelbach E.v. kontra État belge — Service Public Fédéral Finances

(C-25/10. sz. ügy)

(2010/C 100/25)

Az eljárás nyelve: francia

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunal de première instance de Liège

Az alapeljárás felei

Felperes: Missionswerk Werner Heukelbach E.v.

Alperes: État belge — Service Public Fédéral Finances

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

Ügy kell-e értelmezni a 2007. december 17-i Lisszaboni Szerződés 18. cikkét (korábban EK 12. cikk), 45. cikkét (korábban EK 39. cikk), 49. cikkét (korábban EK 43. cikk) és 54. cikkét (korábban EK 48. cikk), hogy azok tiltják a tagállami jogalkotó számára olyan szabály elfogadását vagy hatályban tartását, amelynek célja, hogy a 7 %-os, csökkentett mértékű adóztatást az olyan tagállamban honos Asbl-ek, segélypénztárak vagy

segélypénztárak nemzeti egyesületei, szakmai egyesületek és nemzetközi non-profit egyesületek, magánalapítványok és közhasznú alapítványok javára tartsa fenn, ahol a vallóniai illetőségű örökgyógy halála időpontjában ténylegesen lakott vagy munkahelye volt, vagy ahol korábban ténylegesen lakott vagy munkahelye volt?

A Linköpings tingsrätt (Svédország) által 2010. január 19-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Lotta Andersson kontra Staten genom Kronofogdemyndigheten i Jönköping Tillsynsmyndigheten e

(C-30/10. sz. ügy)

(2010/C 100/26)

Az eljárás nyelve: svéd

A kérdést előterjesztő bíróság

Linköpings tingsrätt

Az alapeljárás felei

Felperes: Lotta Andersson

Alperes: Staten genom Kronofogdemyndigheten i Jönköping Tillsynsmyndigheten

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

Összeegyeztethető-e a munkáltató fizetésektelensége esetén a munkavállalók védelmére vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló 80/987/EKG tanácsi irányelv (¹) módosításáról szóló, 2002. szeptember 23-i 2002/74/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (²) 10. cikkének c) pontjával az a nemzeti szabályozás, amely azon az alapon vonja meg a munkavállalótól az elsőbbségi jogot, hogy a fizetésektelenség megállapítása iránti kérelem benyújtása előtt kevesebb mint hat hónappal — önállóan vagy közeli hozzátartozóival együtt — jelentős részesedéssel rendelkezett a munkáltató vállalkozásában vagy cégében, és jelentős befolyással bírt annak tevékenységére?

(¹) HL L 283., 23. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 1. kötet, 217. o.

(²) HL L 270., 10. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 4. kötet, 261. o.